

това да уврежда жизненитѣ интереси на православната вселенска църква.

„И дахъ ей время, да покается отъ любодѣйства своего, и не покается. Се азъ полагаю ю на Одрѣ, и любодѣющія съ нею въ скорбѣ велію, аще не покаются отъ дѣлъ своихъ“. (Апокал. II гл., 21 и 22 стихъ).

Въ това пророческо мѣсто дава се време на цариградския архиепископъ да се опомни и покае, като престане съ своя високъ епископски авторитетъ за напредъ да служи на националнитѣ интереси на елинската народностъ и съ това той да уврежда жизненитѣ църковни интереси на православната вселенска църква. Ако ли цариградския архиепископъ не се разкае и не престане заедно съ неговитѣ подчинени цариградски епископи да служатъ съ своето високо епископско звание на националнитѣ политически интереси на елинската народностъ, то елинската народностъ ще бжде наказана съ смъртъ.

„И чада ея убію смертію: и уразумѣютъ вся церкви, яко азъ есмь испытаяй сердце и утробы и дамъ вамъ ко-муждо по дѣламъ вашимъ“. (Апокал. II гл., 23 стихъ).

Това страшно наказание надъ елинската народностъ се изпълни въ наше време, когато биде изклано цѣлото елинско население въ Мала Азия отъ турцитѣ. А така сжщо грози опасностъ и за самото съществуване на елинистическата цариградска патриаршия, която се е превърнала отъ православна вселенска патриаршия на шовинистическо елинско политическо гнездо въ Цариградъ. Въ 23 стихъ се говори пророчески, че цариградския елинистически архиепископъ и неговитѣ подчинени елинистически епископи, служители на елинизма, като гледатъ избиванieto на елинския народъ, ще бждатъ въ голѣма скърбъ, като гледатъ тѣхнитѣ духовни чада, че се предаватъ на смъртъ. Тукъ турцитѣ сж просто оръдие на Божия промисълъ. Това става да разбератъ всички църкви и всички народи, че Св. Православна вселенска църква е свята и се управлява невидимо отъ Божия Промисълъ.

„Токмо, еже и мате, держите, дондеже прииду“. (Апокал. гл., 25 стихъ).